

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 28 stycznia 2026 r.

Poz. 457

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.444 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 22 stycznia 2026 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn.zm.) w zw. z art.15 ust.2 pkt 6 , art.20 ust.1 i art.28 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (DZ.U. z 2024r. poz. 1130 z późn.zm.) w zw. z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

-§ 7 pkt 1 lit.a uchwały NR XXIV/250/2025 Rady Miejskiej w Głogowie Małopolskim z dnia 18 grudnia 2025r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2023 terenu położonego w mieście Głogów Małopolski

Uzasadnienie

W dniu 18 grudnia 2025r. Rada Miejska w Głogowie Małopolskim podjęła uchwałę NR XXIV/250/2025 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2023 terenu położonego w mieście Głogów Małopolski.

Organ nadzoru dokonał oceny przedmiotowej uchwały na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz.1130 z późn.zm.). Podkreślenia wymaga, że uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem tzw. władztwa planistycznego, które posiada gmina. Bezsprzeczne jest, że gmina w zakresie władczego przeznaczenia i określenia warunków zagospodarowania terenów posiada samodzielność.

Potwierdzają to przepisy art. 164 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przypisujący do zadań własnych gminy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Oczywistym również jest – co wielokrotnie podkreślano w judykaturze – że władztwo planistyczne gminy nie jest absolutne , a granice tego władztwa wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wszelkie czynności gminy, także o charakterze publicznoprawnym, muszą odznaczać się legalnością, gdyż gmina jest obowiązana działać zgodnie z prawem.

Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza prawna wykazała, że przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały zostały naruszone przepisy prawne regulujące zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Z tych powodów Wojewoda Podkarpacki pismem z dnia 16 stycznia 2026 r. wszczął postępowanie nadzorcze zmierzające do stwierdzenia nieważności ww. uchwały.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego została uzupełniona dokumentacja prac planistycznych oraz zostały złożone przez Burmistrza Głogowa Małopolskiego wyjaśnienia przedstawione w piśmie , które wpłynęło do PUW dniu 20 stycznia 2026r.

Po ponownym dokonaniu analizy postanowień niniejszego planu pod względem ich zgodności z prawem organ nadzoru mając na uwadze złożone wyjaśnienia stwierdził, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego w zakresie **§ 7 pkt 1 lit.a** ww. uchwały.

Według Wojewody ustalenia planu zawarte w § 7 pkt 1 lit.a mogą naruszać określone w planie ustalenia szczegółowe dotyczące kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r., poz. 1130 z późn. zm.). Ponadto ww. ustalenia mogą stanowić naruszenie ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, co stanowi istotne naruszenie art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu obowiązującym przed 24 września 2023 r., zgodnie z którym plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium.

W tym miejscu wymaga zaznaczenia, że jedną z podstawowych zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest przestrzeganie zgodności treści tego planu ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (por. wyrok NSA z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt II OSK 114/08, LEX nr 497581). Obowiązek nienaruszania ustaleń studium postanowieniami planu wynika z art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodność między treścią studium, a treścią planu miejscowego winno się postrzegać jako kontynuację identyczności zasad zagospodarowania terenu ustalanych ogólnie w studium i podlegających sprecyzowaniu w planie miejscowym. Plan miejscowy ma jedynie doprecyzować te zasady i to w taki sposób, aby nie doprowadzić do ich zmiany lub modyfikacji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 66/13, LEX nr 1519416, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23.10.2024r. Sygn.akt II SA/Po 434/24).

Ponadto organ nadzoru zauważył również, iż w planie nie został określony sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz nie podano dlaczego odstąpiono od wskazania powyższych ustaleń.

Ponadto w § 11 pkt 2, § 17 ust. 2 pkt 1 występują zapisy niezgodne z § 4 i § 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), gdyż zawierają odwołania do przepisów odrębnych - przypomnienie o ich stosowaniu, bądź uwzględnianiu, w związku z ustaleniami w planie oraz stanowią informacje, nie wyrażają norm prawnych (ustaleń planu).

W związku z powyższym organ nadzoru stwierdził, że w tym przypadku zastosowanie będzie miał przepis art. 28 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z brzmieniem ww. przepisu istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. Wobec wagi wskazanego wyżej naruszenia w szczególności w zakresie **§ 7 pkt 1 lit.a** planu, które organ nadzoru uznał za istotne, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia jest całkowicie uzasadnione i konieczne.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Renata Piśła
Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego i Nadzoru